Tal vid diakonins sommarfest och 150-årsjubileum i Nagu

Kära vänner vi är samlade här på Diakonistugans gård för att fira att kyrkans organiserade Diakoni i Finland fyller 150 år. Också innan detta fanns det säkert människor i kyrkan som på basen av sin tro fungerade diakonalt. Men för 150 år sedan hände något viktigt för kyrkans organiserade diakoni. Den 1.9. 1872 vigdes den första diakonissan i Finland till tjänst. Hon hette Mathilda Hoffman och vigningen ägde rum i Viborg. I Viborg kom Hoffman sedan också att tjäna som diakonissa under resten av sin tjänstgöring.

Under jubileumsåret 2022 hålls evenemang runtom i landet. Här i Väståbolands svenska församling har diakonerna utarbetat en serie tillfällen i de olika kapellförsamlingarna och i Pargas församlingsdistrikt. De övriga tillfällena har hållits och hålls som festhögmässa med samkväm efteråt, men här i Nagu sker firningen genom denna sommarfest med program och gemensam sång.

Jag nämnde att det är *diakonerna* i Väståbolands svenska församling som har ordnat dessa jubileumstillfällen. Det är nämligen så att vi har enbart diakoner i tjänst här, inga diakonissor. En liten förklaring: Diakoner har socionomutbildning som grund, medan diakonissor har sjukskötarutbildning som grund. Diakonissor utbildas i Finland enbart på finskt håll. Diakoner utbildas på svenska i Åbo.

Diakonin anpassar sig alltid till ortens situation. Fältet ser olika ut i olika delar av vår långsträckta församling. Det tillfälle vi har här idag påminner litet om våra sommarkaffen här och om våra Kaffestugor i församlingshemmet på vintern. De här tillfällena är efterfrågade för här får människor träffas utan krav av något slag. Var och en får komma som den är och vara som den är. Den gemenskap man här känner kan hjälpa en att igen orka vidare. Också psalmerna och sångerna vi sjunger vid tillfällena bidrar till att livet känns meningsfullt. Här kan trösten och hjälpen dyka upp på en rad i en psalmvers. Det har blivit sämre med att vi bjuder in varandra på kaffe till våra hem nuförtiden. Då är en sådan här Kaffestuga eller ett sådant här Sommarkaffe på gårdstunet ett tillfälle där vi kan bjuda in varandra och vara tillsammans vid ett kaffebord och umgås.

Men den organiserade diakonin har äldre anor än de 150 år vi idag firar här. De första sju diakonerna var män och de valdes under urkyrkans första år av den större gruppen lärjungar då det hade blivit för mycket att stå i med för de tolv lärjungarna. Man hade börjat klaga på att de grekisktalande judarnas änkor hade blivit förbisedda vid fördelningen av mat i jämförelse med de infödda judarna. Det är inte så underligt om något kunde gå snett, då de 12 både måste predika och lära och tjäna vid utdelningen. Därför tog dessa till orda och ville att sju

diakoner skulle väljas. Så gjorde man och de är till och med namngivna i Apostlagärningarnas 6. kapitel. Den mest kända var Stefanos.

Det är viktigt också idag att kyrkans diakoni är rättvis. Det gäller för en diakon och en diakonikommitté att se ut över samhället och rikta hjälpen dit där den mest behövs och där ingen annan hjälper. Börjar man i någon annan ända, så räcker inte resurserna till för dem som är mest i behov av hjälp. Även om man prioriterar dem som har det svårast på olika sätt, så kan det hända att också några till väntar sig hjälp. Också dessa skulle det vara viktigt att hjälpa, men personalresurserna räcker inte till. Här är det viktigt att diakonin månar om de frivilliga krafterna. Du och jag och varje församlingsmedlem är kallad att utföra diakoni, att hjälpa till där någon behöver någon form av hjälp. Det är många frivilliga som gör viktiga diakonala insatser i vardagen. Dessa behöver diakonin stöda och uppmuntra och visa uppskattning.

Vi är också tacksamma här i Nagu över de frivilliga medarbetarna inom diakonin. Vi har diakonikommitténs sex medlemmar, vi har den skara som kommer och sluter sig till dessa när det skall ordnas en missions- eller diakonilunch, vi har dem som följer och kör äldre personer till våra samlingar, vi har dem som förbereder och serverar i Kaffestugan o.s.v. många saker av vilka jag inte kan nämna alla, utan lätt glömmer någon….

Diakonin hör ihop med förkunnelsen, gudstjänsten. I urkyrkan samlades man i hemmen och höll där gudstjänst och delade där det dagliga brödet med varandra, så att alla fick, också de som inget hade. Diakonin hör ihop med tron. Kärlekens gärningar kommer av tron. Därför är det så viktigt att gudstjänsten och bönen får vara centrum för diakonin också idag. Annars försvinner kraften ganska snart och man börjar gå på slentrian. Men om vi ber och möter upp till gudstjänst så får vi börja gå i beredda gärningar, som Paulus talar om. Gud är alltså bakom allt och vill leda oss alla på sina vägar. Han vill också leda diakonin i den riktning den behöver gå i varje tid.

Vi läser i Apg. 6 följande ord om Stefanos: “Stefanus var fylld av nåd och kraft och gjorde stora tecken och under bland folket.” Han var ett exempel på det jag just försökt skissa upp här. Men det här tyckte inte alla om, fast det allt var till en så god tjänst i församlingen. Man började baktala Stefanos och det gick så långt att man falskt beskyllde honom för att ha sagt hädiska saker om Mose och Gud. Så fick man det till sist drivet därhän att folkhopen stenade Stefanos.

Diakonin är inte heller idag alltid accepterad när den bär fram budskapet om Jesus. Den förväntas ibland ha en så låg kristen profil att den inte alls har koppling till något andligt. Men diakonin får inte förneka sin Herre. Det är han som ger kraften att älska och det är han som är alla goda gåvors givare som vi

får tacka för allt. Visst skall vi inom diakonin vara mycket lyhörda för huruvida en människa vill ha något med det andliga att göra eller inte, men vi får inte heller vara så försiktiga kring det andliga att vi inte tar vara på de tillfällen som kanske finns, tillfällen då någon kanske frågar något, eller vill veta hur du tänker på någon viss punkt. Vi kan också lyhört känna oss för om det är dags att fråga: Kunde jag läsa ett stycke ur Dagens lösen, ur den här boken…. Passar det att jag sjunger en psalm?

Så får jag önska alla en god fortsatt firning här denna stund och en god och välsignad sommar!

Kjell Granström, kaplan i Nagu